

Tématem mé práce je autodestruktivní chování u dětí a adolescentů. Fascinující a děsivý projev lidské agrese, kdy objektem svého násilí se stává jednotlivec sám. Je to fenomén se širokým spektrem projevů, které lze nalézt jak v kategoriích různých duševních poruch, tak i ve společensky tolerované podobě. Někdy je obtížné najít hranici mezi autodestruktivním chováním patologickým a tím, které má kulturní a náboženský charakter. Tato práce se zaměřuje především na abnormální projevy autodestruktivního chování. Existuje řada přístupů, jimiž je můžeme uchopovat. Některé zohledňují motivaci, jiné míru fyzického poškození nebo způsob provedení. Na autodestruktivitu lze také nahlížet z pozic různých vědních oborů. Nejen psychiatrie, ale i filozofie, sociologie a především psychologie nám poskytují nástroje k hlubšímu pochopení.